Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 33. | Нинѣ: Завтра: | гр. к. | Молетія еп. Мартініяна п. | рим. к. | Сиґфрида Анастасіѣ | Середа 12 (24) лютого 1892. | Всходъ сонця 6 г. 53 м.; заходъ 5 г. 34 м. Баром. 774; термом. + 3·8° — 3·8°. | Рокъ II.

Криза кабінетова въ Франціи.

Зô всѣхъ справъ политичныхъ въ Европѣ грае въ нинѣшну пору упадокъ французского кабінету може найважнѣйшу ролю. Справедливо замѣтила одна россійска ґазета, що приятелѣ Франціѣ зъ жалемъ и смуткомъ споглядають на то, що стало ся въ Парижи, а вороги еѣ тѣшать ся зъ того. Показало ся знову, на якъ слабыхъ пôдставахъ опирае ся кожде правительство въ Франціи и якъ кождои хвилѣ може знайти ся способъ, щобы сей або той кабінетъ повалити. При такихъ обставинахъ годѣ въ якôйсь важнôй хвили й числити на державу, въ котрôй правительство не знаходить крѣпкои опоры въ народѣ. Несповна два роки выдержавъ кабінетъ Фрейсінета а поваливъ ся третого дня по скликаню новои сесіѣ. Якъ вже звѣстно, причинили ся до его упадку радикалы сполученѣ зъ консерватистами. Два просто собѣ противнѣ таборы сполучили ся зъ собою, коли розходило ся о то, щобы повалити правительство. Але не мало завинило таки й само правительство, котре хотѣло, якъ то кажуть, за однымъ замахомъ двѣ мухи убити, а тымчасомъ само перевернуло ся. Рѣчь була така:

Правительство предложило палатѣ пословъ законъ о „свободѣ товариствъ". Тымъ закономъ хотѣло оно успокоити радикалôвъ, котрî вже вôдъ давна були невдоволенѣ политикою кабінету супротивъ Ватикану, а зъ другои стороны хотѣло оно показати клерикальнымъ монархістамъ, що не думае пôддати ся церковному впливови и длятого умѣстило въ згаданôмъ законѣ такî постановы, котрî могли бы религійнымъ товариствамъ разъ на все конець зробити або пôддати ихъ пôдъ надзôръ державы. Нѣхто не сподѣвавъ ся, що се стане ся причиною упадку кабінету, хочь нѣхто не бувъ вдоволеный симъ закономъ. Було бы може й не прийшло до кризы, наколибъ Фрейсіне не хотѣвъ бувъ показати ся занадто зручнымъ.

Коли дня 18 с. м. зôбралась була палата пословъ на засѣданє, поставивъ пос. Ґіббаръ, котрый вже попереднои сесіѣ домагавъ ся вôддѣленя церкви вôдъ державы, внесенє, щобы проектъ правительства о свободѣ товариствъ признати наглячимъ. Вôнъ заявивъ зъ горы, що надае свому внесеню то значѣнє, що палата уважае за конечне вôддѣлити церковь вôдъ державы и що сей проектъ есть лишь початкомъ до того. За наглостію промавлявъ такожъ и Касаньякъ. „Проектъ сей, — сказавъ вôнъ,—то фарисейскій и цинічный. Вôнъ мае заспокоити радикалôвъ, але правительство сподѣвае ся, що палата его не приüме. Здемаскувати ту дволичнôсть лежить въ интересѣ католиковъ". Обомъ симъ бесѣдникамъ вôдповѣвъ Фрейсіне, що коли внесенє наглости мае значити, що законъ есть важный, то вôнъ годить ся на важнôсть; коли же внесенє наглости мае значити, що проектъ того закона мае бути початкомъ до вôддѣленя церкви вôдъ державы, то вôнъ буде противъ наглости, бо не хоче вôддѣленя. Коли бы же палата мимо того въ тôмъ дусѣ приняла внесенє наглости, то вôнъ тои ухвалы не выконае, а полишить еѣ сповненє иншимъ силамъ.

Въ сѣй бесѣдѣ высказавъ ся отже Фрейсіне рôвночасно за внесенемъ наглости и противъ него та ще поставивъ на порядокъ дневный справу кабінетову. Въ палатѣ настало въ наслѣдокъ того велике замѣшанє, що найлѣпше показалось изъ промовъ слѣдуючихъ бесѣдниковъ. Якъ вела ся дальша нарада на сѣмъ засѣданю, то вже рѣчь меншои ваги, коли знае ся головный предметъ нарады и причину самого упадку кабінету. Досыть, що коли прийшло до голосованя, справа закончилась тымъ, що переголосовано порядокъ дневный, до котрого Фрейсіне долучивъ бувъ справу кабінетову. Противъ него було 304 пословъ, а мѣжь тыми 194 радикалôвъ, прочî всѣ зъ правицѣ. Въ наслѣдокъ того рѣшивъ ся кабінетъ заразъ уступити, але що того дня у президента Карнота бувъ ґалевый обѣдъ и приняте, то повѣдомлено его лишь о результатѣ голосованя; ажь на другій день подавъ ся кабінетъ формально до дімісіѣ.

Минуло вже кôлька днѣвъ а кризы кабінету не то не залагоджено, але навѣть не заносить ся на то, щобы еѣ скоро залагоджено. Заразъ по закрытю засѣданя запанувало мѣжь послами загальне переконанє, що кризу сю не такъ легко буде можна залагодити, що трудно буде утворити новый кабінетъ и що одинокій способъ на то есть лишь розвязанє парляменту. Чимъ ся справа теперь закôнчить ся, годѣ предвидѣти. Радикалы не хотять пôдпирати Рібота и вôнъ не пôдойме ся утвореня кабінету, якъ того хотѣвъ зъ разу президентъ републики. Фрейсіне и Буржоа не хотять такожъ приняти президентуры въ кабінетѣ. Наконець розôйшлась чутка, що президентъ републики рѣшивъ ся поручити місію утвореня нового кабінету бувшому президентови палаты пословъ, Мелінови, але вѣсть та доси не потвердила ся. Здае ся, що криза потягне ся ще досыть довго, на коли парляментъ не буде розвязаный.

Стара церква.

Образокъ.

(Конець.)

Бувало выйде собѣ сивый Петро зъ хаты, сяде на сонци біля старенькои церквы, дивить ся то на ню, то на нову, и думки думае.

— Звалять тебе, розберуть, и слѣду по тобѣ не стане, — неначе розмавлявъ вôнъ зô своею давною знакомою.

И безъ дѣла, бувало, отворить дверѣ, увôйде тай ходить по старôй церквѣ. Ось тетраподъ по серединѣ. Тутъ его хрестили, тутъ вôнъ вѣнчавъ ся.... Якъ то давно було! Вôнъ бувъ тогды здоровъ, молодый, парубокъ гарный на цѣле село. А яка гарна та добра була его жѣнка!... Давнѣ часы, а не знати, якъ и минули. И панъотця того, що ихъ вѣнчавъ, вже нема, и жѣнки нема. Отъ знадвору стоять мары, на котрыхъ его жѣнка тутъ у церквѣ лежала. Та чи лишь его жѣнка? Трое дѣтей его лежало на тыхъ марахъ, а недавно и внучка. Вôнъ тямить того дяка, що спѣвавъ ему при вѣнчаню грôмко, ажь церква ходила, а потôмъ спѣвавъ при похоронахъ его жѣнки та дѣтей. И его вже нема; и вôнъ лежавъ на тыхъ марахъ.

— Та ось небавомъ покладуть и мене на тî мары. Старый вже я, проживъ, хвала Богу, лѣтъ не мало, щось надъ вôсѣмдесять. Господи, коби менѣ довелось у тôй церквѣ лежати на марахъ... Я еѣ такъ знаю, я еѣ такъ пильнувавъ... А то небавомъ еѣ розберуть, то и забуду, якъ она й выглядала...

Такъ думае собѣ паламарь и дѣла нѣякого не робить. Выходить зъ церквы, на дворѣ ясно, ажь сонце за очи хапае. А въ сонянôмъ промѣню бѣлî стѣны новои церквы такъ и сіяють.

Сидить вôнъ собѣ разъ такъ коло своеѣ церквы, на сонци, грѣе ся. А въ новои церквы выходить маляръ. Вôнъ приѣхавъ оглянути еѣ, щобы знати, якъ розложити собѣ роботу. Иде вôнъ, дивить ся, а срѣбне волосе паламаря такъ и блищить проти сонця. Самъ похиливъ голову и въ землю дивить ся.

— Надъ чимъ такъ, батьку, думаете?— гукнувъ маляръ надъ самою его головою.

Паламарь ажь зжахнувъ ся, пôднявъ очи въ гору.

— Та отъ, — каже — панонько, надъ нѣчимъ.

— Якъ таки: надъ нѣчимъ? Менѣ здавалось, що коли прийшли тутъ, то хиба придивитись новôй церквѣ. Гарна, нема що казати А вамъ до вподобы?

— Та... чомъ не до вподобы. Звѣстно, храмъ Божій, чомъ бы не подобавъ ся?...

Его болѣло, що теперь уже на старенькy церковцю не звертають уваги, що еѣ всѣ засудили на... на... такъ мовь бы на смерть. Въ побожности своѣй вôнъ не мавъ нѣчого проти нового храму, але якъ глянувъ на стару церкву, то жалко ему еѣ стало. Ему здавалось, що нею вже покидають ся. Вôнъ рѣшивъ ся стати въ еѣ оборонѣ.

— Але й ся стара церква гарна. Дивѣть ся, якъ она зъ далека выглядае мѣжь ясенями, або якъ теперь ось хрестъ еѣ блищить на сонци... — сказавъ вôнъ, не знаючи, якъ бы лѣпше еѣ оборонити. При тыхъ словахъ пôднявъ ся и вказавъ на стару церкву, мовь на свою добре выховану дитину.

— И отъ за мѣсяць, два еѣ розберуть и слѣду по нѣй не стане, хочь бы на памятку еѣ оставили... — додавъ зъ жалемъ.

— Годѣ, ту буде дзвôнниця—вôдповѣвъ маляръ.

— Тымъ то менѣ й жаль, що годѣ. Чоловѣкъ прывыкъ, хрестивъ ся, вѣнчавъ ся тутъ, а кôлько разôвъ за свôй вѣкъ тутъ моливъ ся...

Маляръ вдививъ ся въ поморщене лице Петра и въ запалыхъ очахъ его побачивъ щи-

Переглядъ політичный.

Вчера въ полудне ôдкрывъ Є. Вел. Цѣсарь и Король угорскій престольною бесѣдою парляментъ угорскій, въ котрôй высказавъ насамперѣдъ надѣю, що розвôй краю буде ôдбувати ся и дальше спо ôйно на досвѣдченôй пôдставѣ, когру треба хоронити вôдъ всякихъ потрясень. Дальше заявивъ Є. Вел. Цѣсарь, що скрѣплена сила фінансова державы дозваляє теперь перевести управильнене валюты, а правительство постарає ся о то, щобы дотычні проекты були въ якъ найкоротшôмъ часѣ предложені парляментови. Бесѣда престольна заповѣдає реформу податкову, орґанізацію правительственной адміністрацій, управильнене права о товариствахъ и зборахъ, управильнене судôвництва и предложеня о пôднесеню просвѣты. Въ справахъ релігійныхъ высказує бесѣда надѣю, що церковь и держава будуть якъ доси такъ и дальше поступати въ згодѣ и мирѣ. Бесѣда кôнчить ся словами: „Зъ вдоволенемъ можемо сказати, що приязні и добрі зъ заграничными державами вôдносины, о котрыхъ Мы згадували при замкненю попередного парляменту, тревають и теперь безъ змѣны.“

Справоздане комісіѣ зелѣзничои Палаты пановъ о предложеню будовы зелѣзниць зô Станіславова до Воронянки пôдносить мѣжь иншимъ, що по выкôнченю тои важнои якъ пôдъ взглядомъ економічнымъ такъ и стратеґічнымъ лініѣ зелѣзничои буде можна вызыскати въ хосенный способъ лѣсы въ набутыхъ недавно державою маєтностяхъ Надвôрны. Комісія вносить о приняте того проекту закона.

Консервативна шляхта ческа думає щодо ческо-нѣмецкои угоды заманіфестувати ся въ дусѣ заявленя Старочеховъ а кн. Шварценберґъ выголосить въ соймѣ ческôмъ дотычне заявлене.

Цѣсарь нѣмецкій рѣшивъ ся, видко, знести всѣ порядки, які завѣвъ бувъ свого часу кн. Бісмаркъ, и хоче жити зô всѣми въ згодѣ и мирѣ. Вôнъ, видко, хоче навѣть помирити ся зъ кн. Кумберляндскимъ и звернути єму т. зв. вельфскій фондъ, забраный по вôйнѣ 1866 р. и по прилученю Гановеру до Прусъ. Hannov. Cour. потверджує вѣсть, що въ справѣ сей ведуть ся теперь переговоры зъ кн. Кумберляндскимъ и поступають такъ успѣшно, що правительство нѣмецке предложить вже незадовго внесене конфіскаты того фонду.

Въ Петербурзѣ розôйшлась поголоска, що царь и цариця зложать въ маю візиту нѣмецкому дворови въ Берлинѣ. Въ Берлинѣ поголоску сю приняли дуже недовѣрчиво.

Зачувати, що россійске мівістерство войны замовило въ Анґліи 10 скорострѣльныхъ пушокъ. — Въ Москвѣ померъ оденъ зъ послѣдныхъ декабристôвъ, Гавелишинъ.

Новинки.

Львôвъ дня 11 (23) лютого.

— **Ихъ Цѣс. и Кор. Высокости** Найд. Архікн. Леопольдъ Сальваторъ и Найд. Архікнягиня Блянка выѣхали оногды въ Вѣдня до Фльоренціѣ.

— **Парохіяльному комітетови въ Ходновичахъ,** въ повѣтѣ перемыскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на реставрацію церкви въ Тишковичахъ.

— **Именованя**. Є. Ексц. н. Намѣстникъ именувавъ ц. к. практиканта будôвництва, Якова Малиновского, провізоричнымъ ц. к. адъюнктомъ будôвництва въ галицкôй будôвничôй службѣ державнôй; концептового практиканта при ц. к. Дирекціи поліціѣ у Львовѣ Евсевія Валерія Тимовского концшістомъ поліціѣ въ етатѣ львôвскои ц. к. Дирекціѣ поліціѣ.

— **Перенесеня**. Консулѣвъ ґр. Леонарда Стаженьского перенесено зъ Ясъ до Константинополя а Франца Спонера въ Кієва до Ясъ.

— **Конкурсы**. Президія краєвои Рады шкôльнои розписує конкурсъ на посаду директора ґімназіѣ въ Золочевѣ зъ речинцемъ до 15 марта. — Окружна рада шкôльна въ Борщевѣ розписує конкурсъ на посады учительски: 1) въ Борщевѣ на одну посаду учительки и двѣ посады молодшихъ учителѣвъ при тамошнôй 4 клясовôй школѣ мѣшанôй; 2) въ Скалѣ на посаду старшого учителя при 4-клясовôй школѣ мѣшанôй; 3) въ Иванковѣ Озерянахъ, Королѣвцѣ, Шупарцѣ, Мѣльници и Устю епископскôмъ на посады молодшихъ учителѣвъ при двоклясовыхъ школахъ; 4) на посады при школахъ етатовыхъ: въ Бабинцяхъ ad Кривче, въ Бѣльчи, Худикôвцяхъ, Худнѣвцяхъ, Горошовôй, Мушкатôвцѣ, Мушкаровѣ, Окопахъ, Олексинцяхъ, Панôвцяхъ зеленыхъ, Сковятинѣ, Шершенôвцяхъ, Тарнавцѣ и Турильчи; 5) при школахъ філіяльныхъ въ Бабинцяхъ ad Звенигородъ, въ Бережанцѣ, Бѣлôвцяхъ, Боришкôвцяхъ, Бурдякôвцяхъ, Звинячцѣ, Звенигородѣ, Гуштинѣ, Юріямполи, Капустинцяхъ, Михалковѣ, Михайлôвцѣ, Пôдпилипю, Сапоговѣ, Стрѣлкôвцяхъ, Трубчинѣ, Вербôвцѣ, Верхнякôвцяхъ, Волкôвцяхъ ad Борщѣвъ, Залучи и Зелинцяхъ. Подання треба вносити найдальше до 10 н. ст. цвѣтня с. р. — Рада мѣста Сокаля розписує конкурсъ на посаду инспектора поліціѣ зъ платнею 400 зр. и речинець до кôнця лютого с. р. — Окружна Рада шкôльна въ Богородчанахъ розписує конкурсъ на слѣдуючі посады учительски: 1) при школахъ етатовыхъ: въ Битковѣ, Иванікôвцѣ, Лесôвцѣ, Журакахъ; 2) при школахъ філіяльныхъ: въ Бабчи, Хмелѣвцѣ, Грабôвци, Глѣбôвцѣ, Яблôницѣ, Манявѣ, Монастирчанахъ, Марковôй, Молотковѣ, Похôвцѣ, Саджавѣ и Стебнику. Подання треба вносити до дня 27 марта 1892.

— **Стіпендіи**. Выдѣлъ повѣтовои Рады въ Гусятинѣ розписавъ конкурсъ, — на двѣ стіпендіи ремѣсничі по 40 зр. а на чотири по 30 зр. для ученикôвъ ґімназій, учительскихъ семінарій а навѣть народныхъ школъ. Крôмъ того призначивъ ще 620 зр. для акушерскихъ помôчниць, котрыхъ має ся выслати на практичну науку до Львова.

— **Почетне горожаньство** надала черновецка рада громадска буковиньскому президентови краю ґр. Паче Єсть то очевидно вôдповѣдь на немилый конфліктъ, якій выкликала партія румуньска, и въ справѣ котрого, здаєсь президентъ краю выѣхавъ бувъ сими днями до Вѣдня. Цѣкаве єсть въ сѣмъ конфліктѣ то, що якъ передъ тымъ на балю у президента краю не явивъ ся нѣхто зъ запрошеныхъ особъ партіѣ румуньскои, такъ теперь на балю у маршалка краєвого бар. Василька не явивъ ся нѣхто зъ запрошеныхъ урядникôвъ.

— **Доповняючі выборы** двохъ членôвъ до Рады повѣтовои въ Мостискахъ зъ ґрупы сѣльскихъ громадъ розписані на день 4 цвѣтня с. р.

— **Соймові субвенціи на цѣли дорогові**. Зъ фонду призначеного Соймомъ въ краєвôмъ буджетѣ на пôдмоги для будовы дорôгъ и реконструкцію дорôгъ повѣтовыхъ и громадскихъ, удѣливъ краєвый Выдѣлъ запомогъ слѣдуючимъ Выдѣламъ повѣтовымъ: въ Бôбрцѣ на будову дороги громадскои зъ Бôбрки до Романова 2000 зр. въ Борщевѣ на будову повѣт. дороги Устє епископске-Озеряны 5000 зр.; въ Гусятинѣ, на будову повѣт. дорôгъ Гусятинъ-Гадинкôвцѣ, Гусятинъ-Постолôвка 3000 зр.; въ Кольбушовôй, на будову дороги Ранижôвъ - Соколôвъ 3000 зр.; въ Сяноцѣ, для повѣт. дороги Сянôкъ-Букôвско 4000 зр.; пôдъ певными условями прирѣкъ краєвый Выдѣлъ удѣлити ще повѣтовымъ Выдѣламъ: въ Равѣ для дороги Рава-Угнôвъ 2600 зр.; въ Камѣнцѣ струм. на Лѣсько и зъ Яричева до Холоєва 12.000 зр.; дальше прирѣкъ краєвый Выдѣлъ удѣлити субвенцій въ 1893 р. пов. Выдѣламъ: въ Равѣ для громадскои дороги Любича-Іосифôвка 3000 зр.; въ Стрыю для повѣтовои Стрый-Журавно 3000 зр.; въ Жидачевѣ на повѣтову Стрый-Журавно 3000 зр.

— **Пошести**. Въ громадѣ Вовча пôдъ Перемышлемъ появила ся епідемічно воспа.

— **Самоубійство**. Въ Новôмъ Санчи застрѣливъ ся воякъ 1 компаніѣ краєвои обороны, Сидоръ Суходольскій зô Шляхтовои.

— **Великодушный чоловѣкъ**. Въ Кôцмани на Буковинѣ повставъ дня 17 с. м. огонь въ хатѣ Михайла Гашовея и коли вже хата стояла вся въ поломѣняхъ, пригадали собѣ, що въ хатѣ находить ся ще троє дѣтей Гашовея. Всѣ стояли безрадні и нѣхто не мôгъ зважити сь скочити въ огонь за дѣтьми. Наразъ скочивъ селянинъ Никола Меранчукъ, зъ нараженемъ власного житя, въ огонь и по хвили вынѣсъ на рукахъ троє дѣтей, але такъ тяжко попареныхъ, що житю ихъ грозить поважна небезпечнôсть. Самъ Меранчукъ также попаривъ ся.

рый жаль. Немовь рôдна дитина мала єму за мѣсяць, два померти, а вôнъ бувъ певный єѣ смерти, — такъ выглядавъ паламарь. Маляръ глянувъ на стареньку церкву, вôдôйшовъ кôлькадесять крокôвъ вôдъ неи, оглянувъ зъ того, зъ сего боку, вкôнци станувъ на однôмъ мѣсци и задумавъ ся. Церква межи ясенями выглядала чудово. Отъ бы змалювати єѣ — то й картина вышла бы на причудъ!

— Знаєте що, батьку, — сказавъ маляръ, аблизившись до Петра. Коли вже сю церкву мусять розбирати, то я вамъ єѣ на памятку вѣрно змалюю, будете мати єѣ на полотнѣ.

— И вы то менѣ дасьте? — спытавъ радôстно Петро.

— Дамъ. Заразъ нинѣ зачну малювати.

За весь часъ, якъ маляръ малювавъ, Петро не вôдходивъ вôдъ него. Дививъ ся цѣкаво на полотно и очамъ своимъ не вѣривъ. Помалу, помалу являлася на полотнѣ церква зъ похиленымъ хрестомъ, вѣнець грубыхъ ясенѣвъ довкола неи и навѣть мары біля стѣны и камѣнь передъ входомъ и хрестъ біля паркану — все вѣрно, ажь диво — такъ удавъ маляръ. Придивишь ся — такъ и єсть: та сама церква, хтобъ єѣ не спôзнавъ?

За кôлька днѣвъ давъ маляръ Петрови образъ. Петро зъ радости по рукахъ цѣлувавъ єго та дякувавъ. Занѣсъ картину до хаты, повѣсивъ на стѣнѣ и дивить ся. Коло церквы на образѣ сидить якійсь чоловѣкъ намальований, старый, сивый.... Кличе Петро внука и пытає: А що?

— Тажь то наша стара церква! — каже внукъ, та дивить ся то на образъ, то на дѣдуся. А далѣ й каже:

— Дѣдусю, таже й вы тутъ намальовані, єй Богу, вы самі.

— Паламарь зъ радости не чує нôгъ пôдъ собою. — Ой теперь — думає собѣ — хочь и розбирайте церкву; я маю вже єѣ на образѣ.

Та якъ вышовъ зъ хаты и глянувъ на церковцю, то знову посумнѣвъ. Здаєсь єму, що ось уже церкву розбирають. Рубають дахъ, а єму здаєсь, що єго самого крають. Тягнуть яворовый дылѣ зô стѣнъ, а єму здаєсь, що жилы зъ него тягнуть. Вôнъ крутить ся довкола церковцѣ, входить до середины, зазирає безъ потребы у кутки, заваджає робôтникамъ. Думає просити, щобы не розбирали, та хто єго послухає? Мовчить дальше и мѣсця собѣ найти не може. Нѣ, — думає собѣ Петро — картина — картиною, а красше бы не розбирати церквы.

На зустрѣчь єму ишовъ панъ-отець. Въ розмовѣ сказавъ єму, що шануючи волю громады постановляє єго и при новôй церквѣ паламаремъ. Та Петро вôдповѣвъ:

— Мабуть не довго я вже буду вамъ служити. Ой, панъ-отче, якъ я помру, то вы надô мною ще у старôй церквѣ молебень правте.

— Де вамъ ще вмирати! — зажартувавъ панъ-отець.

Петро не вôдповѣвъ нѣчого, а думавъ.

Якъ нову церкву святили, то зъѣхалось богато панъ отцѣвъ. Цѣле село не моглось помѣстити въ новôй церквѣ, а таки вôйшло въ ню кôлька разôвъ бôльше, якъ у давну.

Паламаря Петра выручили при тôмъ два инші въ службѣ. А вôнъ увесь часъ сидѣвъ при старôй церковци и думавъ. Не чувъ нѣ радôстного спѣву громады, не чувъ нѣ гуку дзвону, такъ добре єму знаного А дзвоны всѣ такъ гудѣли, що ажь нетривка дзвôнниця хиталась. А може й чувъ усе, та про що инше думавъ. Такій уже дивный ставъ.

— Чогось нашъ паламарь нездужає, — казали люде — посоловѣвъ такъ.... Га! старôсть....

А вôнъ и справдѣ занедужавъ. И недуги то у него нѣякои выразно не було знати, а таки уже менше ходивъ, а бôльше лежавъ або на дворѣ на сонци, або у себе въ хатѣ. А далѣ й зовсѣмъ переставъ ходити, бо ноги не носили. Лежавъ у хатѣ та дививъ ся на подобу церквы.

— **Юлію Вовницку**, що за примѣромъ Кобриновои хотѣла дня 27 грудня убити топоромъ свого любовника, челядника пекарского, Зельонку, и тяжко его покалѣчила, засудивъ вчера львôвскій судъ карный на пять лѣтъ вязницѣ, заостреной постомъ що тыждня. Зельонка выгоивъ ся зъ ранъ и подужавъ.

— **Зручный злодѣй.** До кравецкои робôтнѣ п. Іос. Фелиньского при Бернадиньскôмъ пляцу пôдъ ч. 1. прийшло оногди двохъ молодыхъ людей, нѣбы то замовити собѣ убраня. Коли выйшли зъ робôтнѣ, показало ся, що разомъ зъ ними пропала штука сукна вартости около 20 зр.

— **Брутальнôсть.** Сторожь дому при ул. Скарбкôвской ч. 35 ударивъ оногди 7-лѣтного школяра Петра Дризовского, повертаючого изъ школы, мѣтлою по лици такъ, що хлопчина упавъ на землю облитый кровію. Поліція потягнула сторожа до одвѣчальности за таку брутальнôсть.

— **Крадѣжь въ костелѣ.** Якійсь невыслѣдженый доси злодѣй добувъ ся дня 20 с. м. до костела въ Збаражи, выбивши муръ и выломивши краты пôдъ вôкномъ закристіѣ, та укравъ тамъ зъ великого престола чашу, высыпавши зъ неи просфору на престолъ, хрестъ нікльовый, два лѣхтарѣ, дрôбнй грошѣ изъ скарбонокъ та кôлька лямпъ наповненыхъ товщемъ. Крôмъ того порозбивавъ шафы и скрынѣ, де були свѣчки и ушкодивъ оденъ престолъ.

— **Нападъ.** Иванъ Подолякъ напавъ вчера вечеромъ на пляцу Збожевôмъ Іосифу Фурманьску, котру дуже тяжко побивъ, а коли она упала на землю безъ памяти, злодѣй забравъ ѣй калитку зъ квотою 5 зр.

— **Вôдставлене до границѣ.** Львôвскій судъ карный вôдставивъ оногды до россійскои границѣ россійского пôдданого, Ивана Ґайду чи Игнатія Дуплицкого, котрый вôдсидѣвъ тутъ 8-лѣтну кару вязницѣ.

— **Судъ окружный въ Коломыи** засудивъ на пôдставѣ вердикту судьѣвъ присяжныхъ Єрухима Премінґера спôварендатора гарбарнѣ и торговлѣ шкôръ въ Кутахъ за злочинъ обманьства сфальшованя векслѣвъ и зголошеня фальшивои криды на шѣсть мѣсяцѣвъ арешту. Премінґеръ знавъ на кôлька мѣсяцѣвъ напередъ, що збанкротує, а мимо того не зголосивъ конкурсу; по зголошеню конкурсу платив декотрымъ вѣрителямъ зô шкодою другихъ, высылавъ товары до Выжницѣ, абы тымъ способомъ не допустити до екзекуціѣ и вынозичивъ въ товариствѣ кредитовомъ въ Выжници 600 зр. на векслѣ, на котрыхъ сфальшувавъ пôдписы двохъ ручителѣвъ.

— **Вовки при огни.** Въ селѣ Печарахъ, коло Могилева въ Россіи, стала ся недавно тому осъ така незвычайна подѣя. Въ ночи выбухнувъ въ селѣ огонь. Люде ратуючи свое майно передъ огнемъ, стали выганяти въ оборъ худобу, вôвцѣ и конѣ на улицю, щобы ихъ выратувати вôдъ огню. Наразъ впадають до села три вовки и мимо того, що въ селѣ горить и людей повнѣсенько на улицяхъ, кидають ся на коровы и зачинають ихъ заѣдати. Лишь зъ великимъ трудомъ удало ся людемъ вôдогнати заѣлыхъ звѣрѣвъ.

— **Загадочна справа.** Въ Старôмъ Константиновѣ мѣстѣ заславского повѣта на Волыни въ Россіи, пропавъ десь безъ слѣду въ ночи на 10 сѣчня с. р. писарь мѣсцевои команды, Дамянъ Федорôвъ Бойчукъ. Вôддавши ключѣ бюра свому товаришеви, вышовъ Бойчукъ той ночи зъ дому, кажучи, що иде до церкви на утреню. Вôдъ того часу нѣхто его не бачивъ. Вже вôдъ кôлькохъ лѣтъ удержувавъ вôнъ любовни зносины зъ Етлею Шахмайстрôвною въ Константиновѣ, а передъ рокомъ хотѣвъ еѣ навѣть выкрасти зъ дому родичѣвъ та штука не удала ся. Припускаючи, чи може не убили его де родичѣ Етлѣ, увязнили тамошнй власти пôдъ тымъ закидомъ Шахмайстрôвъ и ще кôлькохъ иншихъ жидôвъ, однакъ слѣдство не навело доси на нѣякй слѣды. Але можлива такожь рѣчь, що Бойчукъ лишь утѣкъ зъ войска, або перехопивъ ся за границю, абы опôсля получити ся тамъ зъ своею любкою, котру на разѣ полишивъ въ домѣ родичѣвъ безъ нѣякои о собѣ вѣстки. Власти и въ тôмъ напрямѣ розвели слѣдство. Бойчукъ мае 2? лѣтъ, зросту бôльше якъ середного, лиця округлого, волосе темне, вусъ малый, одѣтый бувъ въ чорне пальто и баранкову шапку.

— **Добрый пѣхотинець.** Въ Атинахъ заложивъ ся якійсь Параскенаіді, що въ протягу 24 годинъ уйде 100 кільометрôвъ. Свôй маршъ розпочавъ вôнъ пôдъ окомъ умысного комітету, въ суботу въ полудне а закôнчивъ въ недѣлю о год. 5 пополудня. За той часъ уйшовъ вôнъ 130 кільометрôвъ. Вôдпочивавъ въ дорозѣ мало, часами троха приставъ та покрѣплявъ ся помаранчами а въ ночи зъѣвъ разъ троха росолу и хлѣба.

— **Нове жерело нафты** вôдкрыто въ Индіяхъ коло зелѣзницѣ Арсемскои. Въ глубинѣ 650 стôпъ докопались инжиніры тои зелѣзницѣ жерела, котре дае на день 700 бочокъ ропы. Всѣ ознаки промавляють за тымъ, що тамъ есть ще бôльше такихъ жерелъ.

— **Побанкрутували:** Іосифъ Ліберманъ, купець въ Самборѣ и Израилъ Каннеръ, купець въ Станиславовѣ.

Всячина.

— **Выродокъ зъ пташачою головою.** Не давно тому доносили мы, що до Будапешту мають привезти хлопця зъ пташачою головою. Хлопець той есть вже въ Будапештѣ и его привели були оногды до редакціѣ Pester Lloyd-a, котра теперь такъ о сѣмъ пише: „Наша редакція мала нинѣ у себе рѣдкого гостя. До нашого бюра привели хлопця, котрого мають завести до професора дра Бокая, а котрого будуть вôдтакъ показувати за грошѣ въ мѣскôмъ орфеумъ Шомосого. Хлопець той мае 12 лѣтъ и называесь Иванъ Добошъ, родомъ зъ Баттаніѣ. Голова у него зовсѣмъ така якъ у птаха; лице незвычайно вузеньке, черезъ що голова ще бôльше подабае на пташачу. Нôсъ у него довгій и сильно розвиненый, а тоненьки и вузеньки губы творять справдешный хорошенькій дзюбокъ пташачій. Пара оченятъ, що такъ дивно замыкають ся и отвирають ся, якъ у птаха, надають головѣ ще бôльше подôбности до пташачои, майже годѣ розпôзнати, що то голова людска. Хлопець, на свôй вѣкъ, дуже маленько пôдрôсъ, а такій худый, що ажь трудно повѣрити, щобы чоловѣкъ мôгъ ходити такій сухій по свѣтѣ. Та й его духова здôбнôсть есть дуже мала. Вôнъ говорить, але може лишь то повторити, що ему хтось скаже; не знае навѣть, якъ называе ся, и повторить лишь тогды свое имя, коли ему его сказати. За то слухъ у него дуже острый (зовсѣмъ якъ у птаха), а все, що для него нове, выкликуе въ нѣмъ велику цѣкавôсть. Свѣтло ґазове надъ столомъ редакційнымъ и кôлька ґазетъ на столѣ дуже були его розцѣкавили. Его очи не могли довшій часъ знести ясного свѣтла; за хвильку ставъ вôнъ домагати ся, абы его пустити назадъ до чоловѣка, що его привѣвъ, кинувъ ся на него, ставъ его цѣлувати и дуже зъ нимъ пестити ся. Хлопчина той есть сыномъ бѣдныхъ людей. Коли вôдходивъ зъ нашои редакціѣ, то на приказъ того чоловѣка, що его привѣвъ, сказавъ намъ „servus“ (слуга) и кождому подавъ свою дуже маленьку и слабо розвинену ручку, въ котрôй не мавъ навѣть тôлько силы, щобы нею стиснути хочь трошки чужу руку.“

— **Средство противъ міґрены** (нервового болю головы). На послѣднôмъ засѣданю вѣденьского товариства лѣкарѣвъ подавъ дръ Вайсъ до вѣдомости, що вынайшовъ нове и дуже просте средство противъ міґрены. Вôнъ досвѣдчивъ ся, що коли лишь короткій часъ тиснути рукою въ то мѣсце на животѣ, де есть жолудокъ (докладнѣйше, межи долѣшною частію грудей а пупцемъ) въ напрямѣ якъ до хребта, то заразъ покидае хочь бы й якъ сильна міґрена. Тымъ способомъ вылѣчивъ вôнъ въ однôй хвили вôдъ міґрены 23 недужихъ. При дальшихъ его досвѣдахъ показало ся, що бôльша часть нездужаючихъ на міґрену, вылѣчила ся на завсѣгды и лишь у декотрыхъ вертала она назадъ, але вже значно слабша. Чи той способъ противъ міґрены покаже ся дѣйстно практичнымъ, то поучать дальшй досвѣды; на всякій случай, може сей способъ бути практичнѣйшій, якъ той, якій припоручавъ кôлька лѣтъ тому назадъ якійсь Французъ. Той казавъ, що коли хто дôстане міґрены, нехай всадить на голову мѣдяну ринку побѣлювану въ серединѣ. А позаякъ не всюда есть така ринка пôдъ рукою, то вôнъ радивъ, робити обручь на голову до половины зъ цины а до половины зъ мѣди и казавъ, що оба тй металѣ, сполученй разомъ и вложенй на голову, вплывають якоюсь нѣбы електричною силою на нервы чоловѣка такъ, що вôдъ нихъ перестае заразъ голова болѣти.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 23 лютого. Зборы робôтникôвъ, на котрыхъ зôбрало ся 3000 робôтникôвъ, що не мають роботы, и на котрыхъ протестовано противъ проволѣканя публичныхъ робôтъ у Вѣдни, розвязано за пôдбурюючй бесѣды противъ парляменту и противъ права посѣданя. Робôтники пустились були въ довгôмъ походѣ зъ Гернальзу до мѣста, але поліція розбила походъ заразъ при лініяхъ. Около 600 робôтникôвъ явило ся передъ ратушемъ и выслали депутацію до бурмістра, але ратушь бувъ замкненый. Проводиря депутаціѣ и 12 другихъ робôтникôвъ арештовано.

Будапештъ 23 лютого. Вчера вôдбули ся засѣданя обохъ палатъ, на котрыхъ вôдчитано копіи престольнои бесѣды, котру принято грôмкими окликами.

Берлинъ 23 лютого. Парляментови предложено проектъ закона противъ зрады войсковои тайны и проектъ закона о заведеню стану облоги въ Альзаціи и Льотаринґіи на случай вôйны або въ выпадку великои небезпечности для публичного спокою.

Петербургъ 23 лютого. Пôсля вѣстей наспѣвшихъ зъ Казаня, засудивъ судъ военный мѣщанина Кочурина за атентатъ на казаньского ґубернатора на смерть черезъ повѣшене, а мѣщанина Архангельского на 15 лѣтъ каторги.

Римъ 23 лютого. Въ палатѣ послôвъ заповѣвъ пос. Пулієзе интерпеляцію въ справѣ стану переговорôвъ о примѣненю клявзулѣ до мыта вôдъ вина въ австро-италіяньскôй угодѣ торговельнôй.

Букарештъ 23 лютого. При вчерешныхъ тѣснѣйшихъ выборахъ до парляменту выбрано 11 консерватистôвъ и 7 опозиціоністôвъ. Остаточный результатъ выборôвъ есть такій: 151 консерватистôвъ и 32 опозиціоністôвъ всѣлякихъ вôдтѣней.

Софія 23 лютого. Въ процесѣ жѣнокъ Каравелова, Орошакова и Георгієва за высылане звѣстного меморіялу до европейскихъ репрезентантôвъ дипльоматичныхъ въ Софіи увôльнено всѣ обжалованй.

Атины 23 лютого. Палата послôвъ вôдкинула значною бôльшостію голосôвъ справу ставленя передъ судъ кабінету Трікуписа.

Одного дня донесли ему, що вже майстры берутъ ся розбирати стару церкву.

— Ну, теперь пора вже и менѣ... — сказавъ вôнъ до своихъ. — Зробѣть ласку: якъ помру, то вы мене занесѣть до старои церквы.... я въ нѣй пятьдесять лѣтъ служивъ.... А той образъ на стѣнѣ занесете до новои церквы, най тамъ висить на памятку, якъ стара церква выглядала.

На другій день внуки до дѣда, а вôнъ уже й покôйникъ, померъ въ ночи.

Пошанували его волю и занесли у стару церкву, зъ котрои вже частину даху зôрвали. На тôмъ мѣсци, де вôнъ хрестивъ ся, вѣнчавъ ся и трудивъ ся, теперь правили надъ нимъ молебень.

Якъ вынесли его зъ церквы, то ясенѣ шумѣли, а головный дзвôнъ такъ сумно звенѣвъ, наче плакавъ за старымъ приятелемъ. Грôмкій голосъ его трохи не розпиравъ зводу дзвôнницѣ, вылѣтавъ вôкнами на дворъ, мѣшавъ ся зъ сумнымъ спѣвомъ громады и шумомъ ясенѣвъ та проводивъ паламаря ажь на зелене кладовище.

M.*

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнî“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвіка Пльона.

ГАЛИЦКІЙ 7

БАНКЪ КРЕДИТОВЫИ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячî ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованî почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. войсковî школы

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта.

❦ МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ ❦

4 (найновѣйше) выдане

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новî, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Clayton & Shuttleworth

Львôвъ, ул. Городецка, ч. 22,

поручають на зближаючу ся пору весняну свôй богато заосмотреный

СКЛАДЪ ГОСПОДАРСКИХЪ МАШИНЪ и ПРИЛАДÔВЪ

конструкцїѣ загально выпробованои и найточнѣйшого выкôнченя.

27

Илюстрованî цѣнники **даромъ и оплачено!**

Австрійско-угорска

FINANZ-KUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовî и господарскî обявы обширно и предметово.** Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣи формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якî на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рочна предплата за 52 богатî змѣстомъ числа **1 зр.**

Адмініcтрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

Поручае ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера у Львовѣ.

30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.